

ματος τούτου. Τοιαύτη συνθήκη είναι ἡ τῶν Φιγαλέων, Μεσσηνίων καὶ Αἰτωλῶν γενομένη πιθανῶς πρὸ τοῦ 220 ἔτους π. Χ. 2 γ) ἂν ἡ συνδρομὴ ἐξηρτεῖτο ὑπὸ τῆς ὑπὲρ τοῦ δικαίου μαχομένης μερίδος, διότι κατ' ἔθος «ἀδικουμένους χρὴ τιμωρεῖν καὶ μὴ παρίεναι τὸ γὰρ τοιοῦτο δίκαιον καὶ ἀγαθόν» 3.

VI.

Ὅρια πολιτείας

Τὰ ὅρια παντὸς Κράτους ἵτοι ὁ ἀποτελεσματισμὸς καὶ ἡ διακρίσις τῆς χώρας ἀπὸ τῆς τῶν προσοίκων πόλεως ἢ ἔθνων ἐκὰνόνιζοτο ἢ διὰ τεχνικῶν ἐπιτροπῶν ἢ διὰ συνθηκῶν τοῦτο δὲ πολλαχόθεν μαρτυρεῖται.

Ἐκτὸς τῶν φυσικῶν ὁρίων, οἷον ποταμῶν, ὀρέων, θαλάσσων κτλ. ὁλόκληρος ἡ ἐκτασις τῆς χώρας διελαμβάνετο δι' ὀροστίμων καλουμένων **ὄροι, ἀμμορία, ἄντομος, γῆ ἀργὰς** κτλ. ἐξ ὧν προήλθε καὶ ἡ παρὰ Ῥωμαίοις χρῆσις τῶν termini ἢ limites. Σημεῖα ὁροθετικά εἶχον ἢ σωρούς λίθων ἀκατεργάστων ἢ πασσάλους ἢ τάφρους ἢ ὁδοὺς ἢ τέλους τετραγώνους τινὰς λίθινους στύλας ἐφ' ὧν ἐπετίθετο κεφαλὴ Ἑρμοῦ. Ὅθεν καὶ ἡ ὀνομασία παντὸς τέρμονος, **ἐρμεῖα, ἐρμαῖα, ἐρμακες** καὶ **ἐρμεῖοι λόφοι**, ἐκατέρωθεν τῶν ὀροστίμων τῶν προσοίκων πόλεων ἕμμενε κενὸς χώρος, ἱερὸς λογιζόμενος καὶ δι' τῷ Ὁρίῳ καθιερωμένος 4.

Ἐπὶ τῶν σπηλῶν τούτων ἐπέγραφον εἰς στίχους τριμέτρους ἱαμβικούς στίχους τὸ πλεῖστον, τὰ ὅρια προχειρότατον δὲ παρὰ δειγμα ἔχομεν τοὺς ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου ἐπὶ μὲν τῆς πρὸς Πελοπόννησον στήλης ἐφέρετο:

τάδ' ἐστὶ Πελοπόννηδος οὐκ Ἴωνία:

ἐπὶ δὲ τῆς πρὸς Ἀττικὴν:

τάδ' οὐκὶ Πελοπόννηδος ἀλλ' Ἴωνία 5.

VII.

Παραρτήματα πολιτείας

Αἱ εἰς οὐδένα ἀνήκουσαι γαῖαι, ἵτοι αἱ ἄγνωστοι καὶ ἀδέσποτοι, ὑπῆγοντο εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου κατασχόντος ἅπαντα τὰ ἀδέσποτα τῷ πρώτῳ κατασχόντι ἐνόμιζον 6. Α. Χ. Ὁ Ἀλκμαίων, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Θουκυδίδου, ἐγένετο κύριος τῶν Ἑχινάδων δυνάμει τοῦ ἀξιώματος τούτου.

Τὰς παραλόγους ἀξιώσεις τῶν νεωτέρων ἀξιούντων ἀποκλείστικὴν ἐπὶ τῶν στοιχείων ἐξουσίαν, καὶ χορηγηθέντων ὡς τιμῶν ὑπὸ τοῦ Ποντίφικος Ἀλεξάνδρου τοῦ VI, οἱ ἀρχαῖοι οὐδέποτε εἶχον. Ἡ θάλασσα, κατ' αὐτοὺς, ἦν ἀνεπίδεκτος κυριαρχίας, οὐδεὶς δὲ ποτε ἐσκέφθη ν' ἀποκλείσῃ τοὺς ἄλλους ἀπὸ τὴν θαλάσσοπλοῖαν (la faculté de naviguer librement sur l'immensité des mers) ὡς οἱ νεώτεροι 8. «Πᾶν ὑγρὸν ἀόριστον οἰκείῳ ὄρω» λέγει ὁ Ἀριστοτέλης 9· ὁ δὲ Στράβων ἐν Γεωγραφικοῖς, βιβλίῳ Δ. τάδε: «ὀνόμαζται δ' ἐν πόλει (Μασσαλία) σπυγὰ τῶν ἀκροθινίων, ἃ ἐλάβον ῥεῖα καταναυμαχούντες τοὺς ἀμφισβητοῦντας τῆς θαλάσσης ἀδίκως».

Ἡ πολυχρόνιος νομὴ ἀδεσπότου κτήματος μετελλάσσετο εἰς κυριότητα. «Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκεῖνα ἡμᾶς λελήθεν, ὅτι τὰς κτήσεις καὶ τὰς ἰδίας καὶ τὰς κοινὰς, ἦν ἐπιγένηται πολὺς χρόνος κυρίας καὶ πατρῶας ἅπαντες εἶναι νομίζουσι» 10.

VIII.

Δημόσια δουλεία

Αἱ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καλούμεναι servitudes juris gentium naturales, ἃς οὐδεμία τῶν πολιτειῶν δύναται ἀρθῆναι, ἀναμφιβόλως ἦσαν γνωσταὶ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὡς ὑπ' αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων ἢ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ἐπιβαλλόμεναι· ἐκ δὲ τῶν πολιτικῶν δουλειῶν ἀξία μνείας ἐστὶν ἡ ὑπὸ τοῦ Κίμωνος τῷ τῶν Περσῶν βασιλεῖ ἐπιβληθεῖσα καὶ ἔχουσα ἐπὶ λέξει τάδε ἱπποῦ μὲν δρόμον ῥεῖ τῆς ἐλληνικῆς ἀπέχειν θαλάσσης, ἐνδον δὲ Κυανέων καὶ Χελιδονέων νηὶ χαλκευδὲ μὴ πλεῖν 11· καὶ ἕτεροι δὲ ἅπαντες καθόλου ὁμοίαι ταῖς ἐπιβληθείσαις τῇ Γαλλίᾳ τῷ 1815 καὶ τῇ Ῥωσίᾳ τῷ 1856 καὶ τῇ τῇ Καρχηδόνι ὑπὸ τῆς Ῥώμης ἐπιβληθείσαις, ἥς μετάφρασιν εὐρίσκομεν παρὰ Πολυδίῳ 12.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

- 1) Ἀρχαιολογ. Ἐφημ. σελ. 117.—1684. κτλ..
- 2) Ἐφημερίς «Φιλόπατρις» I. Ἰουλ., 1859.—Ἀρχαιολ. Ἐφημ. σελ. 1823.
- 3) Δημοκρ. παρὰ Στεβ. 46.
- 4) Boeckh Corp. Inscrit. σελ. 400.
- 5) Δημοσθ. περὶ Ἀλοννησ. σελ. 86.
- 6) Πλούτ. Θῆσ. ΚΕ.—Backh C. Ins. Gr. 1711.
- 7) Θουκυδ. Βιβλ. Β. περὶ τὸ τέλος.
- 8) Blook. Diction de la politique ἐν λέξει.
- 9) De gener. et conupt. lib. II. c. II. σ. 515.
- 10) Ἰσοκρ. Ἀρχιδ. II, 26.
- 11) Πλούτ. ἐν βίῳ Κίμωνος.
- 12) Ρωμ. Ἀρχαιολ. 111. 22.—J. Carbeyrac traités etc. N. 97.

Ἐν Πρεβέζῃ.

ΝΕΣΤΩΡ ΓΕΩΡΓΙΤΣΗΣ.

Δικηγόρος.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Διατί νὰ κοιμώμεθα.—Ἐπὶ τέλους σπανίως ἡ ἐπιστήμη δύναται νὰ ἐξηγήσῃ τὸ διατί, τὸ αἷτιον δηλ. ἐνὶ πράγματι· ἀπλῶς δ' ὑποδείκνυσαι τὴν τάξιν, καθ' ἣν συμβαίνουναι τὰ φυσικὰ φαινόμενα. Ὁ Πρίνκς ἐκχυρίζεται ὅτι ὁ ὕπνος προκαλεῖται ὑπὸ τῶν προϊόντων τῆς ἀποσυνθέσεως, τοῦ γαλακτικοῦ ὀξέος καὶ τῆς κρεατίνης ἀπορροφώσης τὸ ἐν τῷ αἵματι ὀξυγόνον. Αἱ λειτουργίαι τῆς φαίης ὕλης τοῦ eortien δὲν δύνανται νὰ ἐπιτελεσθῶσιν ἄνευ ἀφρόνου προμηθείας αἵματος τῆς ἀρτηρίας, ὃν τρόπον ὁ ψευδὲς γυμναστής καὶ ὁ χαλκὸς βολταϊκῆς τινος στήλης ἀδυνατοῦσι νὰ παραγάγῃσιν ἡλεκτρισμὸν ἄνευ θεϊκοῦ ὀξέος. Οὕτω τὸ αἷμα μεταδίδει κίνησιν τινὰ ἢ χορηγεῖ δυνάμιν τινὰ εἰς τοὺς νεύρωνες ἱστὺς διαρκούσης τῆς ἐργηγόσεως, ἐνῷ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὕπνου ἔχει ἰδιαζουσάν τινὰ καὶ διακεκριμένην λειτουργίαν—τὴν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀπολλυμένων. Προφανῶς αἱ δύο αὗται λειτουργίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπέλθωσι ταυτοχρόνως ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἢ τοῦλάχιστον ἐν βαθμῇ ὅστις εἶναι τόσον περιορισμένος, ὥστε ἀδυνατεῖ νὰ παρακωλύσῃ ταχέως ἐξάντλησιν τῶν ζωτικῶν δυνάμεων, ἂν ἀνασταλῇ ὁ ὕπνος. Μεγάλη ὑπάρχει διαφορὰ ἐν τῇ διαρκείᾳ τοῦ ὕπνου διαφόρων προσώπων. Τινὲς ὡς ὁ αὐτοκράτωρ Ἀχέρος, ὁ σὺρ Φραγκῆσκος Ξαβιὲ καὶ ὁ ὑπεραπιστής τῆς Γιβραλτάρης στρατηγὸς Ἐλισσι, ἤρκοοντο εἰς τετράωρον ὕπνον, ἐνῷ ἄλλοι ἔχουσιν ἀνάγκην δεκαώρου ἢ καὶ δωδεκαώρου ὕπνου. Πάντες ὅμως ὀφείλουσι νὰ κοιμῶνται. Σκληρὸν εἶδος θανατικῆς τιμωρίας ἐν Σινικῇ εἶναι καὶ ἡ τεχνητὴ παρακώλυσις τοῦ ὕπνου τοῦ καταδεδικασμένου, μέχρις ὅτου ἀποθάνῃ ἐξ ἐξάντλήσεως.

Ὁ γάμος ἐν Ἀδυσσινίᾳ.—Ἡ Ἀδυσσινία εἶναι χώρα ὅπου, ἂν ὁ γάμος ἀποδειχθῇ ὡς ἀποτυχὼν, εὐγεῖως δύναται νὰ διαλυθῇ. Οὐδεὶς ὑφίσταται ἐν γένει νομικὸς ἢ θρησκευτικὸς δεσμός. Ὅταν ἀνὴρ ἐπιθυμῇ νὰ συζευχθῇ κόρην ἀπευθύνεται κατ' εὐθείαν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῆς. Αἱ κόραι, ὡς αἱ ἐν πολλαῖς εὐρωπαϊκαῖς χώραις, σπανίως δίδουσι γνώμην ἐν τῷ ζητήματι, τοῦ ἑραστοῦ διευθετοῦντος μετὰ τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ ἄρρενος συγγενοῦς αὐτῆς τὰ τῆς προικῆς, ἥτις συνίσταται συνήθως ἐκ τινῶν προβάτων ἢ τεμαχίων ὑδάματος καὶ ἐνίοτε χρυσοῦ. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων, ὁ νυμφίος παρουσιάζεται μετὰ τοῦ ἀρίστου τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ μέλλοντος πενθεροῦ αὐτοῦ. Μεγάλη τελεῖται εὐχάγια ἕως ὅτου ἡ νύμφη ἀπαχθῇ ὑπὸ τοῦ συζύγου αὐτῆς, γενικῶς ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ, ἀκολουθοῦντων αὐτοῖς τῶν ἀρρένων συγγενῶν καὶ ἀποτελούντων διὰ τῶν μανδύων αὐτῶν ἐπικάλυμμα πρὸς ἀποτροπὴν τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων ἢ καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ βασιάνου ὀφθαλμοῦ. Ὅπισθεν ἔρχονται πολλὰ κοράσια καὶ παῖδες μεθοδικῶς αἶροντες τοὺς βραχίονας ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ χροτοῦντες τὰς χεῖρας ὑπὸ τὸν μεμετρημένον χρότον κυμβάλων,

φερομένων υπό ανδρῶν χωρούντων παραπλεύρως τῆς πομπῆς καὶ σαλπίζοντων μακρὰς σάλπιγγας. Ἐν τοιοῦτον εὐτυχὲς ζεῦγος προβάν, ὑπερέβη τούς ἀκολουθοῦντας, εξαίρεσις τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν καὶ ἐπὶ τέλους ἔφθασεν εἰς τὰ περίε τῆς πόλεως, ὅπου οἱ τοῦ νυμφίου ἄνδρες ἀπέπεσαν διὰ τῶν μανθῶν αὐτῶν παραπέτασμα περίε τοῦ εὐτυχοῦς ζεύγους, ὅτε καὶ ἤρξατο ἡ φιλοφρόνησις. Συνήθεια ἐπικρατεῖ ἵνα οἱ ὑποστηρίζοντες τὸν νυμφίον γενικῶς ἔξ τὸν ἀριθμὸν, παρευρίσκωνται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας κατόπιν ἐπικεῖνται τοὺς οἰκούς τῶν ἀμοιβαίων φίλων τῶν νεονύμφων, ἐξαίροντες τὰς ἀρετὰς τῆς νύμφης καὶ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ γαμβροῦ, τιθεμένου εἰς πάντα ταῦτα τέρματος διὰ γραφικοῦ χοροῦ, λίαν ἀρεστοῦ τοῖς γειτοσιν. Μολοντί δ' ὁ γάμος οὗτος δύναιται νὰ ἐκμηδενισθῇ δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας τοῦ γαμβροῦ καὶ τῆς νύμφης, ἂν κατόπιν πολλῶν ἐτῶν εὐτυχοῦς συμβιώσεως ἐπιθυμῶσι νὰ ἐπιρρώσωσι στενωτέρον τὸν τοῦ γάμου δεσμόν. τὸ ζεῦγος μεταλαμβάνει κοινῇ ἐν τῷ ναφῷ τῶν ἀχράντων μυστηρίων καὶ ὁ γάμος θεωρεῖται τότε ἀδιάλυτος.

Ἡλεκτροικοὶ γέραννοι δι' ἐπισκέπτας τῆς Κολομβιανῆς Ἐκθέσεως. — Ἐπισκέπται τῆς παρισιανῆς ἐκθέσεως τοῦ 1889 θ' ἀναμνησθῶσι κάλλιστα τὴν ὑπαρξὴν ὑψηλῶν γεράνων μετὰ καθισμάτων, οὕτως ὥστε πρόσωπόν τι ἠδύνατο νὰ ἐπισκοπῇ τὴν ὅλην ταξιθέτησιν τῶν ἐκθεμάτων ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῶν Μηχανῶν, μεθ' ἧς ἠδύνατο νὰ παρατηρῇ ἐν ἀνέσει πάσας τὰς λεπτομερείας. Ἡ αὕτη μέθοδος χρησιμοποιοῦνται ἤδη ἐν εὐρυτέρῳ κύκλῳ ἐν τῷ Κολομβιανῇ Ἐκθέσει ἐν Σικάγῳ. Τέσσαρες τῶν κυριωτέρων κατασκευαστῶν τῶν κινουμένων γεράνων θὰ τοποθετήσῃ τοιοῦτους κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε οἱ ἐπισκέπται νὰ φέρωνται ἀνά τὴν Αἶθουσαν τῶν Μηχανῶν καὶ ἐπιτυχάνωσι τῆς γενικῆς ἐπισκοπῆσεως τῆς ἐκθέσεως. Τὸ μῆκος, ὅπερ θὰ διατρέχῃ ἕκαστος τῶν γεράνων ἔσται 1400 ποδῶν, πάντες δὲ θὰ κινουῦνται δι' ἡλεκτρισμοῦ διανύοντες ἀπόστασιν 300 — 500 ποδῶν καθ' ἕκαστον λεπτόν. Σκοπὸς ὅμως τῆς διοργανώσεως αὐτῶν δὲν εἶναι ποσῶς ἡ τέρψις καὶ διασκέδασις τῶν ἐπισκεπτῶν, καθόσον χρησιμοποιηθῇσονται ἐν τῇ ταξιθετῇ τῶν ἐκθεμάτων. Κατόπιν οἱ τροχαλῖαι ἀφαιρεθῇσονται ἀπὸ τῶν γεράνων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπὸ τῶν ἐπισκεπτῶν χρησιμοποίησεως αὐτῶν μετὰ δὲ τὴν λήξιν τῆς ἐκθέσεως τὰ ἐκθέματα ἐξαχθῇσονται ἐκ τῶν μερῶν, ἐν οἷς εἶναι ἐναποθεμιμένα, τῇ χρησιμοποιοῦνται τῶν γεράνων τούτων.

Ἡ αἵρεσις τῶν Στουνδιστῶν ἐν Ρωσίᾳ. — Τὸ ρωσικὸν ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἐπεράτωσε τὸν καταρτισμὸν νομοσχεδίου περὶ μέτρων, ἅτινα θὰ ληρθῶσιν ἐναντίον τῆς αἵρέσεως, ἥτις εἶναι γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα στουνδισμός, ἥτις ὑφίσταται κυρίως ἐν ταῖς ΝΔ ἐπαρχίαις καὶ ἥτις σύγκειται, ὡς γνωστόν, ἐξ εἰδους κράματος τοῦ λαουθηρανικοῦ μετὰ τοῦ ὀρθοδόξου θρησκευματος. Κατὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ὁ στουνδισμὸς θὰ θεωρῇται τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς αἵρεσις καθ' ὅλοκληρὴν ἀντικυβερνητικὴ καὶ ἀντιθρησκευτικὴ. Κατὰ συνέπειαν οἱ ὁπαδοὶ αὐτῆς δὲν θὰ δύνανται πλέον νὰ ἐκπληρῶσι τὰ δημόσια καθήκοντα πρυτάνεων, δικαστῶν καὶ γραμματέων καντονίων ἢ χωρίων ἢ ἄλλο δημόσιον ὑπουργήμα ἐν τῇ ἀγροτικῇ αὐτοδιοικήσει. Πρὸς τούτοις λόγος γίνεται ν' ἀπαγορευθῇ εἰς τοὺς στουνδιστὰς νὰ κρατῶσιν ὑπηρέτας, εἰς τὸ ὀρθόδοξον ἀνήκοντας θρήσκευμα. Οἱ ρῶσοι πολέμιοι τῆς αἵρέσεως ταύτης κατακρίνουσιν αὐτὴν κυρίως ἐπὶ ταῖς περιφερόμεναις τάσεσιν αὐτῆς πρὸς ἐκγερμανισμὸν παντός ἀτόμου, προτερχομένου εἰς αὐτήν. Λέγουσι δηλ. ὅτι ἄμκ ὡς ρῶσος χωρικός προσχωρήσῃ εἰς τὸν στουνδισμὸν ἀλλάσσει καὶ τὰ φυσικὰ αὐτοῦ ἔτι χαρακτηριστικὰ, εὐτρεπίζει τὸν μύστακα καὶ τὸ γένειον κατὰ τὸν παρὰ τοῖς Γερμανοῖς συρμόν. στολίζει τὴν καλύβην αὐτοῦ κατὰ τὴν γερμανικὴν καλαισησίαν, ἐξωθεῖ ἐκ ταύτης τὰς ἱεράς ὀρθοδόξους εἰκόνας καὶ μεθερμηνεύει εἰς τὴν γερμανικὴν καὶ αὐτὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἄσματα τῆς ἀρχηγόου αὐτοῦ θρησκείας· ἐν ἐνὶ λόγῳ διακονεῖ κατὰ τὰς ἐν Γερμανίᾳ συνηθείας καὶ τὰ ἔθιμα ὀλοκληρῶν τὸν παρ' αὐτῷ τρόπον τοῦ ζῆν. Πρὸ τῶν ὁμμάτων αὐτῶν ὁ στουνδισμὸς εἶναι ὄπλον ἐν Ρωσίᾳ ὑπὲρ τοῦ γερμανισμοῦ, μέσον ἐνεργοῦ προπαγάνδας εἰς ἐξυπηρέτησιν τῶν γερμανικῶν ἰδεῶν, φέρον κοινωικοπολιτικὸν μᾶλλον χαρακτηριστῆρα ἢ ἀπλῶς θρησκευτικὸν καὶ δέον δραστηρίως νὰ καταπολεμηθῇ

χάριν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων τῆς Ρωσίας. Τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον περιλαμβάνει πρὸς τούτοις αὐτῇρὰ καταθλιπτικὰ μέτρα κατὰ τῶν ἀτόμων ἐκείνων, ἅτινα ἀποδειχθῇσονται ὡς προσηλυτίσαντα ὀρθοδόξους εἰς τὸν στουνδισμὸν καὶ ἐναντίον τῶν Στουνδιστῶν, οἵτινες ἀποθήσονται ἔνοχοι ἀσεβῶν λόγων ἢ πράξεων ἀέναντι τοῦ ὀρθοδόξου θρησκευματος ἢ τῶν λειτουργῶν αὐτοῦ. Τὸ σχέδιον τοῦτο τῶν ἀνωτέρω διαφόρων μέτρων θὰ ἐξητάζετο ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους ἐν προσεχεῖ αὐτοῦ συνόδῳ.

Τίτλοι τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας. — Μετ' ἐνδιαφέροντος βεβαιώσεως θ' ἀναγνωσθῇ τὸ ἐξῆς ἱστορικὸν τῶν τίτλων, οὗσπερ ἀπεδέξαντο οἱ ἄνακτες τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἀπὸ τῆς κατακτήσεως καὶ οἵτινες ἐφέροντο ἐπὶ τῇ μεγάλῃ σφραγίδι:

Ἡ σφραγὶς Γουλιέλμου τοῦ Α' ἔφερε δύο ἐπιγραφάς· ἔνθεν μὲν: «Γνωρίζετε Γουλιέλμον, τὸν ἀρχηγὸν τῶν Νορμανδῶν»· ἔνθεν δέ: «Αὕτη εἶναι ἡ σφραγὶς τοῦ βασιλέως τῶν Ἀγγλῶν».

Οἱ διάδοχοι τοῦ κατακτητοῦ ἔλαβον τὸν τίτλον «βασιλέως τῶν Ἀγγλῶν, δουκὸς τῶν Νορμανδῶν». Κατὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Ἰρλανδίας (1171) προσέθηκται εἰς τὸν τίτλον αὐτῶν καὶ τὸ «Κύριος τῆς Ἰρλανδίας».

Ἰωάννης ὁ ἀκτῆμων ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος, ὅστις ἔλαβε τὸν τίτλον γαλλικῆς χώρας: «Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, κύριος τῆς Ἰρλανδίας, δούξ τῆς Νορμανδίας καὶ τῆς Ἀκουϊτανίας, κόμης τῆς Ἀνδεγαυίας». Ἐδουάρδος ὁ Γ' προσέθηκεν εἰς προηγούμενους τίτλους τὸν τοῦ «βασιλέως τῆς Γαλλίας».

Ἐρρίκος ὁ Ε' μετὰ τὴν ἐν Τροά (Troyes) συνθήκην (1420) ἔλαβε τὸν τίτλον: «Ἐρρίκος, ἐλέφ Θεοῦ, βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, διάδοχος καὶ ἡγεμὼν τῆς Γαλλίας καὶ κύριος τῆς Ἰρλανδίας».

Ἐρρίκος ὁ ΣΤ', ὁ μόνος μονάρχης τῆς Ἀγγλίας, ὅστις οὐδέποτε ἐγένετο βασιλεὺς τῆς Γαλλίας πλέον ἢ ὀνόματι, ἐποίησατο παραδόξον μεταβολὴν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῆς σφραγίδος αὐτοῦ: «Ἐρρίκος, ἐλέφ Θεοῦ, βασιλεὺς τῶν Γάλλων καὶ τῆς Ἀγγλίας».

Ἐδουάρδος ὁ Α' ἀνέλαβε τὴν ἀρχαῖον τίτλον, ὅστις διετηρήθη μέχρι τῆς βασιλείας Ἐρρίκου τοῦ Η'.

Τῷ 1521 αἱ λέξεις: «Προστάτης τῆς πίστεως» προσετέθησαν, συνεπεῖρα παραχωρήσεως ἐκ μέρους τοῦ πάπα.

Τῷ 1543 τὸ Κοινοβούλιον ἐπέτρεψεν Ἐρρίκῳ τῷ Η' νὰ φέρῃ ἐξῆς τίτλον: «Ἐρρίκος, ἐλέφ Θεοῦ, βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, προστάτης τῆς πίστεως καὶ ἀνώτατος ἀρχηγὸς τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας ὡς καὶ τῆς Ἰρλανδίας».

Ἀσήμενοι μεταλλαγαὶ ἐγένοντο μέχρι τῆς μετὰ τῆς Ἰρλανδίας ἐνώσεως τῷ 1801. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸ ὄνομα τῆς Γαλλίας ἀπηλείφθη ἐκ τῶν βασιλικῶν τίτλων ἐγένετο δ' ἀποδεκτὴ ἡ ὀνομασία:

«Τὸ Ἠνωμένον βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας».

Οἱ τίτλοι οὗς φέρει ἡ νῦν ἄνασσα τῆς Ἀγγλίας, εἶναι οἱ ἐξῆς: «Βασίλισσα τοῦ ἡνωμένου βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, τῶν ἀποικιῶν καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῆς ἐν Εὐρώπῃ, Ἀσίᾳ, Ἀφρικῇ, Ἀμερικῇ καὶ Ὠκεανίᾳ, αὐτοκράτειρα τῶν Ἰνδιῶν, προστάτρια τοῦ νόμου».

ΓΝΩΜΑΙ ΣΟΦΩΝ.

Ἡ ὑπερτάτη ἀξία τῆς γυναικὸς ἐν τῇ κοινωνίᾳ, εἶναι ἡ ἀξία αὐτῆς ὡς μητρός. Πᾶσα συνήθεια, πᾶς νόμος, πᾶν ἔργον, ὅπερ ὑποδιβάλλει τὴν ὑπὸ τὴν ιδιότητα ταύτην ἀξίαν αὐτῆς εἶναι ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φυλάν.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι δημιουργήμα τῶν περιστάσεων. Ἐλευθερος μὲν ὢν, ἔχει τὰς ιδιότητας ἐλευθέρου, δεδουλωμένος δέ, τὰς ιδιότητας δούλου.